

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

zo 14. júla 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné obstarávanie služieb — Smernica 2004/18/ES — Článok 53 ods. 2 — Kritériá hodnotenia ponúk — Ekonomicky najvýhodnejšia ponuka — Metóda hodnotenia — Pravidlá váženía — Povinnosť verejného obstarávateľa spresniť v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania váženie kritérií hodnotenia ponúk — Rozsah povinností“

Vo veci C-6/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Raad van State (Štátna rada, Belgicko) zo 6. januára 2015 a doručený Súdnemu dvoru 12. januára 2015, ktorý súvisí s konaním:

TNS Dimarso NV

proti

Vlaams Gewest,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz, sudcovia C. Lycourgos, E. Juhász (spravodajca), C. Vajda a K. Jürimäe,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: I. Illéssy, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. januára 2016,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- TNS Dimarso NV, v zastúpení: P. Flamey, G. Verhelst a A. Lippens, advocaaten,
- belgická vláda, v zastúpení: J.-C. Halleux, N. Zimmer a C. Pochet, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci R. Vander Hulst, D. D’Hooghe a N. Kiekens, advocaten,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci S. Varone, avvocato dello Stato,
- Európska komisia, v zastúpení: E. Manhaeve a A. Tokár, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 10. marca 2016,

* Jazyk konania: holandčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 53 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (Ú. v. EÚ L 134, 2004, s. 114; Mim. vyd. 06/007 s. 132) vykladaného s ohľadom na zásadu rovnosti zaobchádzania s uchádzačmi a povinnosťou transparentnosti, ktorá z nej vyplýva.
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou TNS Dimarso NV (ďalej len „Dimarso“) a Vlaams Gewest (Flámsky región) týkajúceho sa zákonnosti metódy hodnotenia ponúk uchádzačov v rámci verejného obstarávania služieb, ktoré tento región organizoval.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenie 46 smernice 2004/18 uvádza:

„Zákazky by sa mali zadávať na základe objektívnych kritérií, ktoré zabezpečia súlad so zásadami transparentnosti, nediskriminácie a rovnakého zaobchádzania a ktoré zaručia, aby sa ponuky posudzovali v podmienkach efektívnej hospodárskej súťaže. Z toho dôvodu by bolo vhodné umožniť, aby sa pri zadávaní zákazky použili iba dve kritériá: ‚najnižšia cena‘ a ‚ekonomicky najvýhodnejšia ponuka‘.

Na zabezpečenie súladu so zásadou rovnakého zaobchádzania pri zadávaní zákaziek je potrebné stanoviť povinnosť – uznanú judikatúrou – zabezpečiť potrebnú transparentnosť, ktorá umožní, aby všetci uchádzači boli primerane informovaní o kritériách a podmienkach, ktoré sa budú uplatňovať na zistenie ekonomicky najvýhodnejšej ponuky. Verejní obstarávatelia sú preto zodpovední za uvádzanie kritérií pre zadanie zákazky a relatívnych váh priradených každému z týchto kritérií v dostatočnom časovom predstihu, aby ich uchádzači poznali pri príprave svojich ponúk. Verejní obstarávatelia môžu upustiť od uvádzania váh pri kritériách pre zadanie zákazky v náležité opodstatnených prípadoch, ktoré musia vedieť odôvodniť, keď váhy nie je možné stanoviť vopred, najmä z dôvodu zložitosti zákazky. V takých prípadoch musia uviesť kritériá v klesajúcom poradí dôležitosti.

Keď sa verejní obstarávatelia rozhodnú zadať zákazku na základe ekonomicky najvýhodnejšej ponuky, posúdia ponuky s cieľom určiť, ktorá z nich ponúka najlepšiu hodnotu za vynaložené peniaze. Na účely tohto posúdenia sa musia určiť ekonomické a kvalitatívne kritériá, ktoré ako celok musia umožniť určenie ekonomicky najvýhodnejšej ponuky pre verejného obstarávateľa. Určenie týchto kritérií závisí od predmetu zákazky, pretože kritériá musia umožňovať posúdenie úrovne plnenia ponúkanej každým z uchádzačov z hľadiska predmetu zákazky, ktorý je definovaný v technických špecifikáciách, a zmerať úžitok za vynaložené peniaze pre každú ponuku.

...“

- 4 Článok 2 smernice 2004/18 stanovuje:

„Verejní obstarávatelia zaobchádzajú s hospodárskymi subjektmi rovnako a nediskriminačne a konajú transparentne.“

5 Článok 53 tejto smernice s názvom „Kritériá pre zadanie zákazky“ stanovuje:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia o odmeňovaní za určité služby, sú kritériami, na základe ktorých verejní obstarávatelia zadávajú verejné zákazky, buď:

a) pri zadávaní zákazky na základe ekonomicky najvýhodnejšej ponuky z pohľadu verejného obstarávateľa, rozličné kritériá súvisiace s predmetom príslušnej verejnej zákazky, napríklad kvalita, cena, technické prevedenie, estetické a funkčné charakteristiky, environmentálne charakteristiky, prevádzkové náklady, efektívnosť nákladov, pozáručný servis a technická pomoc, dátum dodania tovaru alebo termín dokončenia, alebo

b) len najnižšia cena.

2. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia tretieho pododseku v prípade uvedenom v odseku 1 písm. a) verejný obstarávateľ v oznámení o vyhlásení zadávacieho konania alebo v zadávacích podkladoch, alebo v prípade súťažného dialógu v informatívnom dokumente presne určí relatívne váhy, ktoré priradí každému z kritérií zvolených na určenie ekonomicky najvýhodnejšej ponuky.

Tieto váhy sa môžu vyjadriť stanovením intervalu s príslušným maximálnym rozpätím.

Ak podľa názoru verejného obstarávateľa nie je možné z preukázateľných dôvodov stanoviť váhy, verejný obstarávateľ uvedie v oznámení o vyhlásení zadávacieho konania alebo v zadávacích podkladoch, alebo v prípade súťažného dialógu v informatívnom dokumente kritériá v klesajúcom poradí podľa významu.“

Belgické právo

6 Článok 16 zákona z 24. decembra 1993 o verejnom obstarávaní a o určitých verejných zákazkách na práce, na dodávku tovaru a na služby, v znení, ktoré sa uplatňuje na konanie vo veci samej, stanovuje:

„V prípade verejnej súťaže alebo užšej súťaže sa zákazka zadá uchádzačovi, ktorý predložil riadnu najvýhodnejšiu ponuku v súlade s kritériami hodnotenia ponúk, ktoré musia byť stanovené v osobitných súťažných podkladoch alebo prípadne v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania. Zákazka sa zadá uchádzačovi, ktorý predložil riadnu najvýhodnejšiu ponuku v súlade s kritériami hodnotenia ponúk uvedenými v osobitných súťažných podkladoch alebo prípadne v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania. Kritériá hodnotenia ponúk musia súvisieť s predmetom zákazky, napríklad kvalita výrobkov a služieb, cena, technické prevedenie, estetické a funkčné charakteristiky, environmentálne charakteristiky, sociálne a etické aspekty, prevádzkové náklady, efektívnosť nákladov, pozáručný servis a technická pomoc, dátum dodania tovaru alebo termín dokončenia. ...“

7 Článok 115 kráľovského dekrétu z 8. januára 1996 o verejných zákazkách na uskutočnenie stavebných prác, na dodanie tovaru a na poskytnutie služieb a verejných koncesiách na stavebné práce v znení, ktoré sa uplatňuje na konanie vo veci samej, stanovuje:

„Verejný obstarávateľ vyberie riadnu ponuku, ktorú považuje za najvýhodnejšiu, podľa variabilných kritérií v závislosti od príslušnej zákazky. ... Bez toho, aby boli dotknuté zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia o odmeňovaní za určité služby, verejný obstarávateľ v osobitných súťažných podkladoch alebo prípadne v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania uvedie všetky kritériá hodnotenia ponúk, ak je to možné, v zostupnom poradí podľa dôležitosti, čo sa v tomto prípade jasne uvedie v súťažných podkladoch. V opačnom prípade majú všetky kritériá hodnotenia ponúk rovnakú váhu.

...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 8 Oznámením o vyhlásení verejného obstarávania uverejneným v Úradnom vestníku Európskej únie z 31. januára 2012 Flámsky región vyhlásil verejnú zákazku na poskytnutie služieb nazvanú „Woonsurvey 2012: survey naar de woning en de woonconsument in Vlaanderen“, ktorej cieľom bolo uskutočniť rozsiahly prieskum o bývaní a spotrebiteľoch vo Flámsku (Belgicko). Predpokladaná hodnota tejto zákazky bola 1 400 000 eur vrátane dane z pridanej hodnoty (DPH).
- 9 V súťažných podkladoch týkajúcich sa predmetnej zákazky sa stanovili tieto dve kritériá hodnotenia ponúk:

„1. Kvalita ponuky (50/100) Kvalita prípravy, organizácie a uskutočnenia terénnej práce, zaznamenania údajov a prvotného spracovania údajov. Ponúkané služby musia byť opísané čo možno najpodrobnejšie. Z ponuky musí byť zrejmé, že uchádzač vie zabezpečiť celú zákazku (minimálne 7 000 jednotiek vzorky/maximálne 10 000 jednotiek vzorky) v 12-mesačnej lehote na jej realizáciu.

2. Cena (50/100) Náklady na realizáciu zákazky v súvislosti so základnou vzorkou (7 000 jednotiek vzorky) a náklady na súbor dodatočne poskytnutých 500 adries (uvedené sumy zahŕňajú DPH).“

- 10 Štyria uchádzači predložili ponuky, ktoré podľa správy o výbere ponuky na základe kvality spĺňali minimálne požiadavky na odbornú spôsobilosť. Metóda hodnotenia ponúk bola v správe o zadaní zákazky z 23. marca 2012 opísaná takto:

„Výbor následne ponuky vyhodnotil.

Všetky štyri ponuky sa vyhodnotili a navzájom porovnali pomocou vyššie uvedených kritérií. Ponuky sa najprv vyhodnotili pomocou kritéria ‚kvalita‘. Každá ponuka pritom jednohlasne dostala určité hodnotenie (vysoká – dostatočná – nízka). Následne sa uplatnilo kritérium ‚cena‘.

Na základe tohto hodnotenia sa zostavilo konečné poradie.“

- 11 Zo správy o zadaní zákazky vyplýva, že v prípade prvého kritéria, a síce kvalita ponúk, Dimarso a dvaja ďalší uchádzači získali hodnotenie „vysoká“ a štvrtý uchádzač získal hodnotenie „nízka“. Pokiaľ ide o druhé kritérium hodnotenia ponúk, to znamená cena, správa o zadaní zákazky obsahuje nasledujúce údaje:

„Zhrnutie:

Nasledujúce zhrnutie uvádza ceny za uskutočnenie základnej zákazky (7 000 jednotiek vzorky) na jednej strane a uskutočnenie dodatočných 500 rozhovorov na strane druhej (ceny vrátane DPH):

Ponuka	Kritérium 2(a) – Cena (vrátane DPH) základná vzorka (N=7 000)	Kritérium 2(b) – Cena (vrátane DPH) za dodatočných 500 vzoriek
[Dimarso]	987 360,00 [eura]	69 575,00 [eura]
Ipsos Belgium NV	913 570,00 [eura]	55 457,00 [eura]
New Information & Data NV	842 607,70 [eura]	53 240,00 [eura]
Significant GfK NV	975 520,15 [eura]	57 765,40 [eura] ⁴⁴

- 12 Na základe týchto dvoch kritérií bolo v správe o zadaní zákazky stanovené nasledujúce konečné poradie uchádzačov:

„Zaradenie	Ponuka	Kritérium 1	Kritérium 2 (a)	Kritérium 2 (b)
1	Ipsos Belgium NV	vysoká	913 570,00 [eura]	55 457,00 [eura]
2	Significant GfK NV	vysoká	975 520,15 [eura]	57 765,40 [eura]
3	[Dimarso]	vysoká	987 360,00 [eura]	69 575,00 [eura]
4	New Information & Data NV	nizka	842 607,70 [eura]	53 240,00 [eura] ⁴⁴

- 13 Na základe rozhodnutia Flámskeho regiónu z 11. apríla 2012 flámsky minister energetiky, bývania, miest a sociálneho hospodárstva rozhodol o zadaní verejnej zákazky spoločnosti Ipsos Belgium. Dimarso podala 14. júna 2012 žalobu o neplatnosť tohto rozhodnutia. Žalobkyňa sa domnieva, že napadnuté rozhodnutie vyhodnotilo ponuky na základe stupnice „vysoká – dostatočná – nízka“, ktorá sa v súťažných podkladoch, pokiaľ ide o kritérium kvality ponúk, neuvádza, a na základe zložiek „ceny“ uvedených, pokiaľ ide o cenové kritérium, neuskutočnilo sa primerané posúdenie, porovnanie a záverečné vyhodnotenie ponúk s ohľadom na kritériá hodnotenia ponúk uvedené v súťažných podkladoch vrátane vážená každého z kritérií v pomere „50/100“, ako je opísané v súťažných podkladoch.

- 14 Raad van State (Štátna rada, Belgicko) uvádza, že tak v odôvodnení 46, ako aj v článku 53 ods. 2 smernice 2004/18 sa uvádzajú len „kritériá“ a „relatívna váha“ týchto kritérií, pričom metóda hodnotenia a pravidlá váženia sa v nich nikde výslovne neuvádzajú. Vnútroštátny súd poukazuje na to, že metóda hodnotenia nie je bezvýznamná, ale naopak môže byť rozhodujúca pre výsledok vyhodnotenia ponúk pomocou kritérií hodnotenia ponúk. V tejto súvislosti uvádza ako príklad kritérium hodnotenia ceny, v rámci ktorého sa verejný obstarávateľ predovšetkým môže rozhodnúť uplatniť pravidlo proporcionality, udeliť maximálny počet bodov najnižšej ponuke alebo najnižší počet bodov najvyššej ponuke a uplatniť lineárnu interpoláciu pre ponuky v tomto rozpätí, alebo najviac zvýhodniť ponuku ceny v mediáne.
- 15 V rozsudku z 24. januára 2008, Lianakis a i. (C-532/06, EU:C:2008:40, body 38, 44, ako aj 45) Súdny dvor rozhodol, že článok 36 ods. 2 smernice Rady 92/50/EHS z 18. júna 1992 o koordinácii postupov verejného obstarávania služieb (Ú. v. ES L 209, 1992, s. 1; Mim. vyd. 06/001, s. 322), ktorý má v podstate rovnaký obsah ako článok 53 ods. 2 smernice 2004/18, odporuje tomu, aby verejný obstarávateľ stanovil po zverejnení súťažných podkladov a oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania pravidlá váženia alebo vedľajšie kritériá pre kritériá hodnotenia ponúk stanovené v niektorom z týchto dokumentov, ak ich predtým nedal k dispozícii uchádzačom. Súdny dvor teda rozhodol, že nielen stanovenie „koeficientov váženia“ ex post, ale aj „vedľajších kritérií“ je v rozpore s právom Únie.
- 16 Vnútroštátny súd uvádza, že otázka, ktorá v tejto súvislosti vzniká, je, či sa tento dodatočný odkaz Súdnemu dvoru na „vedľajšie kritériá“ vzťahoval tiež na spôsob, akým prebiehalo hodnotenie kritérií hodnotenia ponúk, čo by sa podobalo pravidlám váženia. V dôsledku toho nie je jednoduché odmietnuť argumentáciu, podľa ktorej Súdny dvor použitím pojmu „vedľajšie kritériá“ odkazoval tiež na metódu hodnotenia. Z rozsudku z 24. januára 2008, Lianakis a i. (C-532/06, EU:C:2008:40) však ani jasne nevyplýva, že samotná metóda hodnotenia musí byť oznámená uchádzačom a ešte menej, že túto metódu treba stanoviť vopred. V každom prípade možno vyvodiť, že otázka, ktorá bola položená vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, sa výslovne netýkala stanovenia metódy hodnotenia *a posteriori* a v dôsledku toho nemala rovnaký zmysel ako otázka, ktorá sa kladie v prejednávanej veci.
- 17 Podľa vnútroštátneho súdu sa Súdny dvor touto otázkou výslovne nezaoberal ani vo svojom rozsudku z 21. júla 2011, Evropaïki Dynamiki/EMSA (C-252/10 P, neuverejnený, EU:C:2011:512), v ktorom s odkazom na rozsudok z 24. januára 2008, Lianakis a i. (C-532/06, EU:C:2008:40) zdôrazňuje, že zákonnosť použitia vedľajších kritérií a ich príslušného váženia treba vždy posúdiť z hľadiska zásady rovnosti zaobchádzania a povinnosti transparentnosti, ktorá z nej vyplýva. Preto podľa názoru vnútroštátneho súdu tieto rozsudky neposkytujú nijakú alebo prinajmenšom nijakú konečnú odpoveď na otázku, ktorá vzniká v súvislosti s vecou samou, či metóda hodnotenia, čiže konkrétna metóda, ktorú verejný obstarávateľ použije na hodnotenie ponúk, musí byť vopred oznámená uchádzačom.
- 18 Vzhľadom na tieto úvahy Raad van State (Štátna rada) rozhodol prerušiť konanie a predložiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 53 ods. 2 smernice 2004/18... ako taký a v spojení s pôsobnosťou zásad rovnosti a transparentnosti pri zadávaní verejných zákaziek vyplývajúcich z európskeho práva vykladať v tom zmysle, že keď verejný obstarávateľ zákazku zadáva uchádzačovi, ktorý z jeho pohľadu predložil ekonomicky najvýhodnejšiu ponuku, je stále povinný vopred stanoviť metódu hodnotenia alebo pravidlá váženia – akokoľvek môže, resp. môžu byť predvídateľné, bežné alebo rozsiahle – na základe ktorých sa majú vyhodnotiť ponuky podľa kritérií alebo vedľajších kritérií na vyhodnotenie ponúk, a uviesť ich v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v súťažných podkladoch,

alebo

ak takáto všeobecná povinnosť neexistuje, sú stanovené okolnosti, ako napríklad rozsah, nedostatočná predvídateľnosť alebo nezvyklosť týchto pravidiel váženia, za ktorých existuje uvedená povinnosť?“

O prejudiciálnej otázke

- 19 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 53 ods. 2 smernice 2004/18 v spojení so zásadou rovnosti zaobchádzania a povinnosťou transparentnosti, ktorá z nej vyplýva, vykladať v tom zmysle, že keď verejný obstarávateľ v rámci verejného obstarávania služieb zadáva zákazku na základe kritéria ekonomicky najvýhodnejšej ponuky, je stále povinný v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v súťažných podkladoch informovať potenciálnych uchádzačov o tom, akú metódu hodnotenia alebo pravidlá váženía si zvolil na účely posúdenia splnenia kritérií hodnotenia ponúk, ktoré boli zverejnené v týchto dokumentoch, a ak takáto všeobecná povinnosť neexistuje, sú stanovené okolnosti vlastné predmetnému verejnému obstarávaniu, za ktorých existuje takáto povinnosť.
- 20 Na účely odpovede na túto otázku treba uviesť, že keď verejný obstarávateľ rozhodne zadať zákazku ekonomicky najvýhodnejšej ponuke, je v súlade s článkom 53 ods. 2 smernice 2004/18 povinný v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v súťažných podkladoch určiť relatívne váhy, ktoré priradí každému z kritérií hodnotenia ponúk zvolených na určenie ekonomicky najvýhodnejšej ponuky. Tieto váhy sa môžu vyjadriť stanovením intervalu s príslušným maximálnym rozpätím. Ak podľa názoru verejného obstarávateľa nie je možné z preukázateľných dôvodov stanoviť váhy, uvedie v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v súťažných podkladoch, alebo v prípade súťažného dialógu v informatívnom dokumente kritériá v klesajúcom poradí podľa významu.
- 21 Ako uvádza odôvodnenie 46 smernice 2004/18, cieľom týchto požiadaviek je umožniť, aby všetci uchádzači boli primerane informovaní o kritériách a podmienkach, ktoré sa budú uplatňovať na zistenie ekonomicky najvýhodnejšej ponuky. Okrem toho vyjadrujú povinnosť verejných obstarávateľov stanovenú v článku 2 tejto smernice zaobchádzať s hospodárskymi subjektmi rovnako a nediskriminačne a konať transparentne.
- 22 V súlade s ustálenou judikatúrou zásada rovnosti zaobchádzania a povinnosť transparentnosti najmä znamenajú, že s uchádzačmi sa musí zaobchádzať rovnako tak v čase vypracúvania ich ponúk, ako aj v čase, keď sú tieto ponuky hodnotené verejným obstarávateľom (pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. novembra 2005, ATI EAC e Viaggi di Maio a i., C-331/04, EU:C:2005:718, bod 22, ako aj z 24. mája 2016, MT Højgaard a Züblin, C-396/14, EU:C:2016:347, bod 37 a citovanú judikatúru).
- 23 Súdny dvor preto rozhodol, že predmet a kritériá hodnotenia ponúk verejných zákaziek musia byť vymedzené už na začiatku verejného obstarávania (rozsudok z 10. mája 2012, Komisia/Holandsko, C-368/10, EU:C:2012:284, bod 56) a verejný obstarávateľ nemôže uplatniť pravidlá váženía alebo vedľajšie kritériá pre kritériá hodnotenia ponúk, ak ich predtým nedal k dispozícii uchádzačom (rozsudok z 21. júla 2011, Evropaiki Dynamiki/EMSA, C-252/10 P, neuvverejnený, EU:C:2011:512, bod 31). Rovnako verejný obstarávateľ má povinnosť dodržiavať počas celého konania rovnaký výklad kritérií hodnotenia ponúk (rozsudok z 18. októbra 2001, SIAC Construction, C-19/00, EU:C:2001:553, bod 43 a citovaná judikatúra).
- 24 Tieto požiadavky sa v zásade uplatňujú *mutatis mutandis* na povinnosť verejných obstarávateľov uviesť v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v súťažných podkladoch „relatívnu váhu“ každého z týchto kritérií hodnotenia ponúk. Súdny dvor preto rozhodol, že verejný obstarávateľ v zásade nemôže uplatniť pravidlá váženía, ak ich predtým nedal k dispozícii uchádzačom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. januára 2008, Lianakis a i., C-532/06, EU:C:2008:40, body 38 a 42).
- 25 Predovšetkým váženía každého z kritérií hodnotenia ponúk, bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 53 ods. 2 tretieho pododseku smernice 2004/18, musí byť jasne vymedzené už na začiatku verejného obstarávania, aby uchádzačom umožnilo objektívne určiť skutočný význam jedného kritéria hodnotenia ponúk vo vzťahu k druhému kritériu pri ich následnom vyhodnocovaní verejným obstarávateľom. Rovnako ani relatívna váha každého z kritérií hodnotenia ponúk nesmie byť počas celého konania menená.

- 26 Súdny dvor však pripustil, že je možné, aby verejný obstarávateľ stanovil po uplynutí lehoty na predkladanie ponúk koeficienty vážená pre vedľajšie kritériá, ktoré v podstate zodpovedajú kritériám, ktoré boli vopred oznámené uchádzačom, pokiaľ sú splnené tri podmienky, a síce toto stanovenie ex post, po prvé nemení kritériá hodnotenia ponúk určené v súťažných podkladoch alebo v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania, po druhé neobsahuje také prvky, ktoré, ak by boli známe v čase prípravy ponúk, by mohli ovplyvniť ich prípravu a po tretie nebolo prijaté so zohľadnením prvkov, ktoré by mohli byť diskriminačné voči jednému z uchádzačov (pozri rozsudok z 21. júla 2011, Evropaiki Dynamiki/EMSA, C-252/10 P, neuvverejnený, EU:C:2011:512, bod 33 a citovanú judikatúru).
- 27 Ani článok 53 ods. 2 smernice 2004/18, ani žiadne iné ustanovenie tejto smernice nestanovuje, že verejný obstarávateľ je povinný v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v súťažných podkladoch informovať potenciálnych uchádzačov o tom, akú metódu hodnotenia ponúk si zvolil na účely konkrétneho posúdenia a zaradenia ponúk podľa kritérií hodnotenia ponúk a relatívnej váhy priradenej týmto kritériám, ktoré boli vopred uverejnené v dokumentoch týkajúcich sa predmetného verejného obstarávania.
- 28 Takáto všeobecná povinnosť nevyplýva ani z judikatúry Súdneho dvora.
- 29 Súdny dvor sa domnieval, že hodnotiacia komisia musí disponovať určitou slobodou pri plnení svojej úlohy a v dôsledku toho si môže bez toho, aby zmenila kritériá hodnotenia ponúk uvedené v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v súťažných podkladoch, organizovať svoju vlastnú prácu v oblasti skúmania a vyhodnocovania predložených ponúk (pozri rozsudok z 21. júla 2011, Evropaiki Dynamiki/EMSA, C-252/10 P, neuvverejnený, EU:C:2011:512, bod 35).
- 30 Táto sloboda je odôvodnená aj praktickými hľadiskami. Verejný obstarávateľ musí mať možnosť prispôbiť metódu hodnotenia, ktorú si zvolil na účely posúdenia a zaradenia ponúk okolnostiam prejednávanej veci.
- 31 V súlade so zásadami upravujúcimi zadávanie zákaziek stanovenými v článku 2 smernice 2004/18 a s cieľom vylúčiť akékoľvek riziko uprednostňovania by metóda hodnotenia ponúk použitá verejným obstarávateľom na účely konkrétneho posúdenia a zaradenia ponúk v zásade nemala byť stanovená po otvorení ponúk verejným obstarávateľom. Ak však stanovenie tejto metódy nie je z preukázateľných dôvodov možné pred týmto otvorením ponúk, nemožno, ako uvádza belgická vláda, verejnemu obstarávateľovi vytýkať, že ju stanovil po tom, ako sa on sám alebo jeho hodnotiaci výbor oboznámili s obsahom ponúk.
- 32 V každom prípade v súlade s uvedenými zásadami upravujúcimi zadávanie verejných zákaziek a s tým, čo bolo konštatované v bodoch 24 a 25 tohto rozsudku, stanovenie metódy hodnotenia ponúk verejným obstarávateľom po uverejnení oznámenia o vyhlásení verejného obstarávania alebo súťažných podkladov nemôže zmeniť kritériá hodnotenia ponúk alebo ich relatívne váhy.
- 33 V prejednávanej veci sa kladie otázka, či verejný obstarávateľ, o ktoré ide vo veci samej, splnilo povinnosti vyplývajúce s článku 53 ods. 2 smernice 2004/18, vzhľadom na to, že na jednej strane verejný obstarávateľ v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania uviedol len dve kritériá hodnotenia ponúk, a síce kvalitu a cenu s údajom „50/100“, a na druhej strane hodnotiaci výbor použil pri posudzovaní kritéria kvality stupnicu „vysoká – dostatočná – nízka“, pričom v prípade kritéria hodnotenia ceny žiadnu stupnicu nepoužil.
- 34 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že oba údaje „(50/100)“ podľa vysvetlení uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania vnútroštátnym súdom znamenajú, že obe tieto kritériá hodnotenia ponúk majú rovnakú váhu.

- 35 Zdá sa však, že tento postup neumožňuje v procese zaradenia uchádzačov s cieľom určiť ekonomicky najvýhodnejšiu ponuku vyjadriť rozdiely v kvalite ich ponúk vo vzťahu k ich cene pri dodržaní relatívnej váhy kritérií hodnotenia ponúk stanovenej údajom „(50/100)“. Zdá sa najmä, že tento postup mohol ovplyvniť kritérium ceny tým, že mu priznal rozhodujúcu váhu vo vzťahu k ponukám zaradeným na základe stupnice kvality uvedenej v bode 33 tohto rozsudku. Prináleží vnútroštátnemu súdu overiť, či verejný obstarávateľ pri hodnotení ponúk skutočne dodržal relatívnu váhu každého z kritérií hodnotenia ponúk uverejnenú v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania.
- 36 Hoci verejný obstarávateľ môže na účely hodnotenia jedného z kritérií hodnotenia ponúk použiť stupnicu bez toho, aby túto stupnicu uverejnil v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo súťažných podkladoch, v bode 32 tohto rozsudku bolo uvedené, že táto stupnica nemôže zmeniť relatívne váhy kritérií hodnotenia ponúk uverejnené v tejto dokumentácii.
- 37 V dôsledku toho zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že na prejudiciálnu otázku treba odpovedať tak, že článok 53 ods. 2 smernice 2004/18 v spojení so zásadou rovnosti zaobchádzania a povinnosťou transparentnosti, ktorá z nej vyplýva, sa má vykladať v tom zmysle, že keď verejný obstarávateľ v rámci verejného obstarávania služieb zadáva zákazku uchádzačovi na základe kritéria ekonomicky najvýhodnejšej ponuky, v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v súťažných podkladoch týkajúcich sa predmetného verejného obstarávania nie je povinný informovať potenciálnych uchádzačov o tom, akú metódu hodnotenia si zvolil na účely konkrétneho posúdenia a zaradenia ponúk. Uvedená metóda však nemôže zmeniť kritériá hodnotenia ponúk a ich relatívnu váhu.

O trovách

- 38 Vzhľadom na to, že konanie má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 53 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby v spojení so zásadou rovnosti zaobchádzania a povinnosťou transparentnosti, ktorá z nej vyplýva, sa má vykladať v tom zmysle, že keď verejný obstarávateľ v rámci verejného obstarávania služieb zadáva zákazku na základe kritéria ekonomicky najvýhodnejšej ponuky, v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v súťažných podkladoch týkajúcich sa predmetného verejného obstarávania nie je povinný informovať potenciálnych uchádzačov o tom, akú metódu hodnotenia si zvolil na účely konkrétneho posúdenia a zaradenia ponúk. Uvedená metóda však nemôže zmeniť kritériá hodnotenia ponúk a ich relatívnu váhu.

Podpisy